

Posudek vedoucího diplomové práce

Diplomant: Vítězslav Traurig

Téma a rozsah práce: Právní úprava odpovědnosti za ekologickou újmu

Předložená diplomová práce je zpracována v rozsahu 57 stran textu (139 tisíc znaků) rozděleného, mimo úvod a závěr, do šesti základních kapitol. Práce obsahuje všechny předepsané součásti a po formální stránce splňuje všechny požadavky předepsané pro tento druh prací.

Datum odevzdání práce: 16. prosince 2019

Aktuálnost (novost) tématu: Přestože je specifická právní úprava odpovědnosti za ekologickou újmu součástí českého právního řádu již desítky let, nachází pouze velmi omezené uplatnění. Tento stav neodpovídá významu tohoto institutu, stejně jako nejsou zcela zřejmé jeho příčiny. Zkoumáním těchto příčin se předložená práce rovněž zabývá, stejně jako zhodnocením dílčích změn právní úpravy, ke kterým v nedávné době došlo. Z uvedených důvodů považuji zvolené téma za aktuální.

Náročnost tématu: Zvolené téma považuji za středně náročné, a to z následujících důvodů. Rozsah zkoumané právní materie je poměrně rozsáhlý, neboť zahrnuje vedle právní úpravy ekologické újmy jako takové i související složkovou právní úpravu. Současně se jedná o oblast, ve které postrádáme širší poznatky z rozhodovací praxe, ať již správních orgánů či soudů, které by bylo možné reflektovat.

Hodnocení práce: Předložená práce vychází z vymezení systému ekologicko-právní odpovědnosti a postavení institutu odpovědnosti za ekologickou újmu v jeho rámci. Úvod do problematiky doplňuje vymezení pramenů právní úpravy na mezinárodní, evropské a vnitrostátní úrovni a reflexe souvislostí mezi těmito úrovněmi právní úpravy.

Jádro práce představují 3. a 4. kapitola, ve kterých autor nejprve rozebírá pojem ekologická újma podle zákona č. 17/1992 Sb., a zákona č. 167/2008 Sb., a zabývá se pojetím ekologické újmy ve složkových právních předpisech. V mezích uvedených předpisů dále vymezuje a analyzuje postavení základních subjektů v systému odpovědnosti za ekologickou újmu. Samostatná kapitola je zaměřena na formy nápravy ekologické újmy v režimu výše zmíněných předpisů a na řízení, ve kterých je náprava ukládána. Ve všech zmíněných oblastech se autor pokusil o porovnání jednotlivých režimů a identifikaci optimální právní úpravy. Následující 5. kapitola je věnována stručnému srovnání jednotlivých režimů odpovědnosti za ekologickou újmu s režimem odpovědnosti za škodu podle občanského zákoníku.

Závěrečná kapitola práce je věnována příčinám stávajícího omezeného využití právní úpravy obsažené v zákoně č. 167/2008 Sb. Autor v ní vychází z rozboru dílčích aspektů právní úpravy obsažené v předchozích kapitolách a formuluje vlastní konkrétní závěry.

Z předložené práce je zjevné, že autor je velmi dobře obeznámen se zkoumanou právní úpravou a byl schopen ji systematicky a srozumitelně analyzovat a zhodnotit. Práce podává velmi dobrý přehled o stávajícím právním stavu v dané oblasti a jeho základních nedostacích.

Doporučení k obhajobě a návrh klasifikace: S ohledem na výše uvedené **doporučuji** diplomovou práci Vítězslava Trauriga k ústní obhajobě s návrhem hodnocení **velmi dobře**.

Otázka k ústní obhajobě: Zhodnoťte možnosti sjednocení české právní úpravy odpovědnosti za ekologickou újmu, která by mohla nahradit všechny v práci popsané právní režimy?

V Praze dne 17. ledna 2020

JUDr. Michal Sobotka, Ph.D.
vedoucí d.p.